

Tuna Tinglag

Stodh WinterTing i Sochnestufwun den 26 och 27 Novemb. 655, Och Wårting den 21 och 22 Februarij 656 Wederwarandes Befalningzman Welbetrodde Jöran Bertillßon, Medh Nämndnen som efterföllier.

Nempnden

Abraham Oluffßon i Åstadh	Oluf Hanßon i Bälstadh
Peer Anderßon i Fårß	Peer Peerßon i Berga
Erich Oluffßon i Berga	Niels Peerßon i Ängie
Johan Peerßon i Målstadh	Steen Erichßon i Wijfstadh
Erich Erichßon ibidem	Peer Oluffßon i Alstadh
Gundmund Simß. i Lunda	Joen Oluffßon i Tunom

Oluf Oluffßon i Berg hafwer slagit sin Lego Pijga ett blodsår, Ner hon gick till honom och krafde sin löön, huilket **Peer Oluffßon i Åsen** Wittnade som synt hade, Sådant Skötz till Nämndens betänkiande, Och kunde han intet befrijas för _ 10 Capit i Sårsmål: B till _ 6 m:r. Utg:

Peningar _____ 6 m:r

Johan Smedh ifrå Näfstadh, Och Sillångers Sochn angaf för Rätten, Att han intet kan blifwa mechtig få Dombref af **Johan Oluffßon i Dellie** på _ $2\frac{3}{4}$ mål Jordh som han för een tijdh sedan köpt hafwer, Och efter Johannes nu ej tillstädes ähr, kunde Nämndnen intet giöra till saken, uthan den eena brukar Peningarna och den andra Jorden så länge Tinget blifwer.

Swen Daniellßon i Sundzwaldh tilltalar **Peder Peerßon i Runswijk** om förslor till **Kopparberget**, huilket så tillgångitt ähr; Swän Daniellßon legde för _ 2 Åhr sedan bem:te Peder Perßon medh ett Laß Spanmål till Kopp:rberget, Och gaf honom i forsle löön _ 12 Dall:r K.m:tt, Ner Per Perßon hafwer kiört till **Helsinglandh och JerfSiö Sochn**, Sade han sin Häst uptröttnade, Legde han så ther een bönde för sigh, medh samma Laß, till Berget och gaf honom 6 Dall:r i forsle löön, Ner nu i Medler tijdh, **Borgmästaren Hans Philipp**, som Spanmålen fick, Och Swen Danielßon gjorde Rächning, Sade Borgmästaren, att bonden som Spanmålen förde ifrå Jerfßiö togh af sigh forsle löön, _ 12 Dall:r, Måste altså Swän samma _ 12 Dall:r i sin Rechnung tå umgella. Detta Skötz till Nämndens uthslagh och betänkiande, Blef altså af Rätten af sacht, Att oftabem:te Peer Peerß blifwer Swen Danielßons Swarsman för samma 12 Dall:r och Quittens på Spanmålen han um händer togh, Och Peer Peerßon sedan Söker sin Man, hooß den bonden han legdt hafwer.

Abraham Oluffßon i Åstadh, kiärrar på **Peer Erßons** wägnar till **Peer Peerßon i Runswijk**, Om $4\frac{1}{2}$ mål Jordh som han hafwer, Och till **Elin Olufzdåtter i** bem:te **Runswijk**, Arffalne Ähre. Tilsades altså Peer Peerßon af Rätten att han förskaffar Peningarna ifrå sigh till Påska, för samma Jordh, eller Abraham gifz låf Sällia bemälte Jordh till een Oskyld.

Erich Peerßon i Wijfstadh, blef efterlåtit, igenlööse af **Steen Erßon ibidem**, _ $3\frac{3}{4}$ mål Jordh, Som han i Pant hafwer för Peningar, Alden stundh samma Jordh, Ähr Erich Perß. Rätta bördh.

H:r Hanß Caroli Capelan angaf för Rätten, Att hans **Sal. Fader H. Carl**, hade på _ 3 åhrs tijdh låtit föra mycken Halm Och Höö, uthaf hemmanet **Runswijk**, Och till Prästegården, der af hemmanet ähr uthskämt blifwitt, som alla grannarna i Runswijk wittnade, Och will helle medh sin Eedh så sant wara, Detta Skötz till Nämndens, Och gemene mans betänkiande, Och blef så afsagdt att H. Hans skulle få taga _ 40 laß brukning ifrå Preste gården, Och der medh gifwa sigh till fridz.

Erich Oluffson i Eedstadh, Och **Steen Erßon i Wijfstadh**, blefwo så föreente om sine alle gamble Arfzhandlingar och swar the een lång tijdh sine emillan haft hafwa, Sten Erßon gaf Erich Oluffson in på alt köp _ 7 P:r K.M.tt, Och gafz alt så Steen låf att taga Dombref, på sitt Jordekiöp, denna deras förening Skedde medh handbandh, in för Rätten.

Peer Peerßon i Runswijk, Och hans **Son Peer Perßon**, blefwo sålunda föreente in för Retten; All den stund Fadren Ähr gammal, Och ej förmå stå hemmanet före, Och myckien giäld på gården, Altså gaf han sigh till fredz medh ett styckie Åker **Bräckeswedian**, Och så myckien slått der omkring, att han får slå een gylling Höö, Och efter Fadrens död, Skal Peer Perßon som Älste Sonen ähr, trädha till samma Jordh.

Förste gången upbödz _ 5½ mål Jordh i **Lunda** som ähr köpt för _ 3 R:s Daller Målet, Nästom frändom till återlöfning.

Förste gången upbödz tuenne Kiöpzedlar, af **Sal. H. Carls** Arfwingar i **Tuna**, Förmäländes, Att den Sal. Mannen hafwer i sin lifztijdh, köpt några låtter, uthj Tuna **Matfors** Laxebygning, af åtskillige Egesmän, Nästom frändom till återlöfning.

Fierde gången upbödz _ 18¾ mål Jordh i **Rannöö**, Som **Peer MatzSon ibidem** der såldt hafwer till **H:s N:de H. Gustaph Baner**, Nästom frändom till återlöfning.

Andre gången, lätt **Simon Gundmunß. i Lunda**, upbiuda ett slåttRåd, af Nyio uptagit, Och ähr köpt af **Johan Oluffson i Dallie** för _ 16 Dall:r K.M:tt, Nästom frändom till återlöfning.

För Rätten framträdde, **Hans N:es H. Knut Poßes Arendatorer**, öfwer H: N:es godz her i **Medelpadh**, forstå:ge Män **Daniell Bertillßon och Niels Joenßon**, Angifwandes att trenne **Bönder**, her i Tuna Sochn, **Joen Oluffson i Tunabyn**, **Biör Peerßon i Swanäng**, Och **Biör Påfwelßon i Berga**, hafwa i förlidin Wår, stält sigh Oroliga medh Onyttig mundbruuk Emot Hans N:es **Laxefougde Erich Erichß:n i Wijfstadh**, der dee wedh **Klingsstadh Forßon**, uthur Wrakhuuset, fingo några små Laxe Örar. Samma fiskar Bytte tå Laxefougden emillan sigh, på sin Herres Wägnar och böndera, uthj tuenne Parter, tå begynte denne Joen Oluffson, som till detta Tumult Ordsaken war, medh de andra giöra sigh Onyttige, Och sade: Den halfpart som Herren tillkommer, må och wäl blifwa quar, Wij kunde den wäl sielfwa in salta, Så wäl nu som förre, Wij hafwa och nu förnummit, att alla fiskien komma under Cronan igen, Och under sin förra Taxa, Ner Laxefougden hade upskuritt sina fiskar, gick han till Elfwen att tuetta sine händer, Och intet wäl torde blifwa när dem, efter deras onsko wexte ju större, och mera, Stego så samma bönder till, medan Laxefougden, war wedh Elfwen, Och togo Olåfwandes, några Inanmater, af hans fiskar, dem han upskuritt, och aflagdt hadhe, Och gingo der medh sin Wäg heem, Hafuer och denna merbem:te Joen Oluffßon Brukat een släm mund på öfwer bem:te Niels Joenßon, Och förhädt hans hustru, säijandes; Att han icke wore så feet om sijdorna der hon icke i deßa åhren hade fått ätitt så mycken Laxeräas, Tillfrågades nu deße af Rätten, Om de sigh så förhållitt hafwa, Sådant de nu intet kunde undfalla, Doch bekiänner Biör Peerßon och Biör Pålßon, medh gråtande tårar, Att Joen Oluffßon hafwer warit heela

Ordsaken, till deras fåkunnoga tal och förehafwande, huilket dee och honom in för Rätten öfwertygade. Detta alt Skötz till Nämndens Öfwerwägande, Och uthslagh, dem emillan, Och efter all noga Ransachning, befans Oftabem:te Joen Olufþon wara heela Ophofwet och Ordsaken till detta deras Otijdiga företagande, huarföre blef honom föreläsit det _ 32 Capit. i Konungz Balk: och Joen, Saker till _ 40 m:r Utg:

Penningar _____ 40 m:r